

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 117

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 februarie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.209 din 18 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din titlul II al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	2-3	Decizia nr. 12 din 15 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	8-10
Decizia nr. 1.219 din 18 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale	3-5	Decizia nr. 13 din 15 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	10-11
Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	6-7	Decizia nr. 16 din 15 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală	11-12
Decizia nr. 9 din 15 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național și ale art. 97 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic	7-8	Decizia nr. 20 din 15 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	12-14
		Decizia nr. 63 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	14-15
		Decizie nr. 65 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.209

din 18 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din titlul II al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din titlul II al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Parohia Romano-Catolică din Salonta în Dosarul nr. 591/833/2006 al Judecătorei Salonta.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 591/833/2006, **Judecătoria Salonta a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III din Titlul II al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect constatarea nulității absolute a unor contracte de vânzare-cumpărare și în care s-a invocat excepția tardivității introducerii cererii de chemare în judecată.

În motivarea excepției, autorul acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât limitează în timp dreptul la acțiune în cazul prevăzut de art. 41 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, indiferent de cauza de nulitate, creând o situație mai favorabilă pentru posesorii bunurilor preluate în mod abuziv de regimul comunist.

Judecătoria Salonta, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că art. III din titlul II al Legii nr. 247/2005, prin care se stabilește un termen special de prescripție a acțiunii în constatarea a nulității absolute, nu aduce atingere dreptului de proprietate, soluția legislativă fiind în concordanță cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. III din titlul II al Legii nr. 247/2005, care au următorul conținut: „*Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune prevăzut la art. 41 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările și completările ulterioare, se prescrie în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 136 privind proprietatea.

Examinând excepția, Curtea constată că prin Decizia nr. 663 din 8 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 25 ianuarie 2006, s-a mai pronunțat asupra textului de lege criticat, statuând că: prevederile art. III cuprins în titlul II al Legii nr. 247/2005 au preluat întocmai dispozițiile supuse controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 101 din 22 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 1 aprilie 2005.

Astfel, Curtea a reținut că reglementarea supusă controlului ce stabilește un termen special de prescripție a acțiunii în constatarea nulității absolute, derogatoriu de la dreptul comun, nu este de natură a aduce vreo atingere dreptului de proprietate. Curtea a reținut, totodată, că soluția legiuitorului este în concordanță cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

Soluția pronunțată și considerentele care au stat la baza deciziei menționate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Cât privește prevederile art. 52 din Constituție privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, se observă că acestea nu au incidență în speță.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din titlul II al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Parohia Romano-Catolică din Salonta în Dosarul nr. 591/833/2006 al Judecătorei Salonta.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.219
din 18 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată de Partidul Conservator — Organizația Județeană Mureș și de Vasile Dobrescu în Dosarul nr. 289/102/2007 (număr format vechi 420/2007) al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11 decembrie 2007 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată. Având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea Constituțională a amânat pronunțarea pentru data de 18 decembrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 289/102/2007 (număr format vechi 420/2007), **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92**

alin. (10) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată de Partidul Conservator — Organizația Județeană Mureș și de Vasile Dobrescu într-o cauză civilă având ca obiect atribuirea unui mandat de consilier județean supleantului, ca urmare a încetării mandatului titularului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției contestă constituționalitatea părții finale a textului din Legea nr. 67/2004, referitoare la ipoteza în care locul devenit vacant al consilierului ales pe lista unui partid politic care a fost radiat, în condițiile legii, din registrul partidelor politice, indiferent de motivul radierii, este ocupat de primul supleant de pe lista care a obținut cel mai mare număr de voturi valabil exprimate. Se arată, în esență, că aceste dispoziții de lege conduc la modificarea rezultatului „voinței populare” și instituie, în favoarea unui partid, un privilegiu pe care acesta „nu și l-a câștigat prin vot”. Totodată, autorii excepției susțin că textul de lege criticat încalcă dreptul cetățenilor la liberă asociere.

Tribunalul Mureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este fondată și, ca atare, opinia instanței este de admitere a excepției de neconstituționalitate invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul precizează că, urmare a republicării Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007, obiectul excepției de neconstituționalitate îl

reprezintă dispozițiile art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004, în forma republicată. Cât privește excepția de neconstituționalitate, consideră că aspectele invocate de autorii acesteia se referă la modul de interpretare a legii, ceea ce nu poate constitui obiectul controlului de constituționalitate. Pentru acest motiv apreciază că excepția este inadmisibilă. Apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4), art. 8 și ale art. 16 alin. (4) din Constituție nu sunt incidente în cauză.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 privind alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, sunt neconstituționale. În argumentarea sa, arată că, „potrivit legislației în vigoare (Legea nr. 14/2003 privind organizarea și funcționarea partidelor politice), instituția radierii unui partid politic nu are doar un caracter sancționator, ci reprezintă consecința legală a comasării prin absorbție a două sau mai multe partide politice. În acest caz, unul dintre partidele politice își păstrează personalitatea juridică subrogându-se în drepturile și obligațiile partidelor absorbite care își încetează activitatea, fiind radiate din Registrul partidelor politice. Astfel, constatăm că urmare a radierii unui partid politic, indiferent de motivul acestei radieri, locul devenit vacant este ocupat de primul supleant de pe lista care a obținut cel mai mare număr de voturi valabil exprimate, contravenind sub acest aspect regulii constituționale potrivit căreia partidele politice *«contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației»*, infirmând totodată și principiul constituțional potrivit căruia *«România este stat de drept, democratic și social»*. În plus, observă că o soluție conformă cu dispozițiile constituționale ale art. 8 alin. (2) este instituită de art. 30 alin. (6) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, potrivit căreia *„Pot fi validați numai candidații declarați supleanți care, la data validării, fac dovada faptului că sunt înscrși în partidul politic, alianța politică sau alianța electorală pe a cărei listă au candidat în alegeri”*.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și susținerilor autorilor excepției, dispozițiile art. 92 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale.

Prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 1 martie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 131/2005,

s-a dispus republicarea Legii nr. 67/2004, dându-se textelor o nouă numerotare.

În urma renumerotării textelor și republicării Legii nr. 67/2004 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007, art. 92 alin. (10) a devenit art. 96 alin. (10), cu același conținut.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

Art. 96 alin. (10): *„(10) În caz de vacanță a mandatului unui consilier independent sau al unui consilier aparținând unui partid politic, unei alianțe politice sau alianțe electorale, care nu mai are supleanți pe listă, precum și în cazul unui consilier ales pe lista unui partid politic care a fost radiat, în condițiile legii, din registrul partidelor politice, indiferent de motivul radierii, locul devenit vacant este ocupat de primul supleant de pe lista care a obținut cel mai mare număr de voturi valabil exprimate.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) care prevăd că România este stat de drept, democratic și social, iar statul se organizează în cadrul democrației constituționale, ale art. 8 alin. (2), potrivit cărora partidele politice își desfășoară activitatea în condițiile legii, respectând ordinea de drept și principiile democrației, ale art. 16 alin. (4) care statuează dreptul cetățenilor Uniunii Europene de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale, ale art. 40 alin. (1) care garantează dreptul de asociere, ale art. 53 alin. (1) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Totodată, se mai invocă și dispozițiile art. 37 și 39 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, referitoare la reorganizarea partidelor politice în situația comasării prin absorbție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că autorii excepției vizează doar partea finală a textului art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, și anume *„[...] precum și în cazul unui consilier ales pe lista unui partid politic care a fost radiat, în condițiile legii, din registrul partidelor politice, indiferent de motivul radierii, locul devenit vacant este ocupat de primul supleant de pe lista care a obținut cel mai mare număr de voturi valabil exprimate”*.

Cu toate acestea, întrucât soluția legislativă este aceeași pentru toate cazurile de vacanță a mandatului unui consilier menționate de text, în conformitate cu prevederile art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să se pronunțe și asupra celorlalte ipoteze reglementate de acesta, care, pentru identitate de rațiune, nu pot fi dissociate de prevederile criticate de autorii excepției.

Analizând criticile referitoare la modul de atribuire a mandatelor de consilieri în situația în care intervine vacanța locului, Curtea constată că sunt întemeiate și urmează să admită excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, în sensul și pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

Potrivit art. 121 alin. (1) din Constituție, autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și orașe, sunt **consiliile locale alese** și primarii aleși, **în condițiile legii**.

În conformitate cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. a) din Legea fundamentală, prin lege organică se reglementează „sistemul electoral”.

Legea nr. 67/2004, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007, reglementează regimul alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale — consilii locale, consilii județene și primari.

Consiliile locale și consiliile județene, precum și primarii se aleg prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat.

Consiliile locale și consiliile județene se aleg pe circumscripții electorale, pe baza scrutinului de listă, potrivit principiului reprezentării proporționale.

Din textele constituționale și legale enunțate se deduce că mandatele de consilier ce se atribuie fiecărui partid politic, fiecărei alianțe politice sau alianțe electorale sunt rezultatul numărului de voturi valabil exprimate de corpul electoral pentru fiecare listă de candidați. Candidații înscriși în liste, care nu au fost aleși, sunt declarați supleanți în listele respective. În caz de vacanță a mandatelor de consilieri aleși pe liste de candidați, supleanții vor ocupa locurile devenite vacante, în ordinea în care sunt înscriși în liste.

Dispozițiile art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004, criticate pe calea excepției de neconstituționalitate, reglementează modul de repartizare a mandatelor de consilieri în situația în care intervine vacanța mandatului, precizându-se că, „În caz de vacanță a mandatului unui consilier independent sau a unui consilier aparținând unui partid politic, unei alianțe politice sau alianțe electorale, care nu mai are supleanți pe listă, precum și în cazul unui consilier ales pe lista unui partid politic care a fost radiat, în condițiile legii, din registrul partidelor politice, indiferent de motivul radierii, locul devenit vacant este ocupat de primul supleant de pe lista care a obținut cel mai mare număr de voturi valabil exprimate”.

Legea poate stabili mecanisme de transformare a voturilor în mandate și modul de atribuire a acestora, ca rezultat al alegerilor, dar nu poate, în niciun caz, să prevadă acordarea unui mandat de consilier prin transfer de la un partid la altul, în situațiile prevăzute de textul criticat, fără ca prin această operațiune să nu modifice configurația politică, așa cum aceasta

a rezultat din voința electoratului, iar prin aceasta să se contravină principiului constituțional, potrivit căruia „România este stat de drept, democratic și social”. În cadrul procesului electoral, mandatele se obțin numai ca rezultat al voturilor exprimate de alegători în favoarea formațiunilor politice. Un mandat care a fost atribuit, în urma rezultatelor votului, listei unui partid sau candidat independent, nu poate ca, ulterior, în caz de vacanță a acestuia, să fie transferat unui alt partid, nici chiar dacă acesta este cel care a obținut cel mai mare număr de voturi valabil exprimate. În mod nejustificat se ajunge la o majorare a numărului mandatelor unui partid cu un alt program electoral decât al celui care a obținut inițial mandatul și care ulterior a devenit vacant în cazurile prevăzute de lege.

Totodată, soluția legislativă cuprinsă în art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 este în dezacord cu prevederile art. 8 alin. (2) fraza a doua din Legea fundamentală, potrivit căroră partidele politice „contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației”. În plus, Curtea observă că o soluție conformă cu aceste dispoziții constituționale este prevăzută de art. 30 alin. (6) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, potrivit căruia „Pot fi validați numai candidații declarați supleanți care, la data validării, fac dovada faptului că sunt înscriși în partidul politic, alianța politică sau alianța electorală pe a cărei listă au candidat în alegeri”.

Așadar, atribuirea mandatului în cazurile de vacanță enumerate la art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 se poate face doar în urma unui vot exprimat de corpul electoral, în cadrul unor alegeri parțiale de completare a structurii consiliului local sau județean respectiv, iar nu prin modalitatea reglementată prin textul de lege criticat.

Curtea semnalează că, în cadrul procesului de reexaminare a dispozițiilor declarate neconstituționale, pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale și în funcție de soluțiile adoptate, Parlamentul urmează să analizeze și incidența acestora asupra prevederilor art. 96 în ansamblul său.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Partidul Conservator — Organizația Județeană Mureș și de Vasile Dobrescu în Dosarul nr. 289/102/2007 (număr format vechi 420/2007) al Tribunalului Mureș — Secția civilă și constată că prevederile art. 96 alin. (10) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 3

din 15 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3)
din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Ion Marinescu în Dosarul nr. 12.947/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât criticile vizează aspecte privind interpretarea și aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.947/300/2006, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Ion Marinescu într-un proces civil având ca obiect o rectificare de carte funciară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale și celor din actele internaționale invocate, deoarece stabilesc două categorii de cetățeni, o categorie de cetățeni al cărei drept de proprietate se bazează pe dispozițiile din dreptul comun, respectiv art. 480 din Codul civil, și o altă categorie al cărei drept de proprietate „este limitat prin dispoziția primarului, dispoziție care este un act administrativ cu caracter unilateral”.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că art. 20 alin. (3) din Legea nr. 7/1996 nu contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității. În ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea fundamentală, arată că înscrierea în cartea funciară are efect de opozabilitate și nu efect constitutiv de drepturi, astfel că nu se poate susține încălcarea acestui drept constituțional.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) și art. 44 alin. (2) din Constituție. În ce privește încălcarea dispozițiilor art. 73 din Legea fundamentală, consideră că acest text constituțional nu este incident în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 20 alin. (3) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, potrivit căroră *„Hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă sau, în cazurile prevăzute de lege, actul autorității administrative va înlocui acordul de voință cerut în vederea înscrierii drepturilor reale, dacă sunt opozabile titularilor”*.

Textele constituționale considerate de autorul excepției ca fiind încălcate sunt art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului coroborat cu prevederile primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 73 ce privește categoriile de legi și art. 44 alin. (2) cu referire la garantarea și ocrotirea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Textul de lege criticat dispune că hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă sau, în cazurile prevăzute de lege, actul autorității administrative va înlocui acordul de voință cerut în vederea înscrierii drepturilor reale, dacă sunt opozabile titularilor.

Aceste prevederi constituie o excepție de la regula înscrisă în alineatul (1) al art. 20 al Legii nr. 7/1996, potrivit căruia înscrierea dreptului de proprietate și a celorlalte drepturi reale asupra unui imobil în cartea funciară se va face pe baza actului translativ de proprietate, existând așadar acordul titularului pentru realizarea înscrierii pe numele noului proprietar.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției critică de fapt temeiurile legale ale dreptului de proprietate, făcând o comparație între valoarea juridică a unei vânzări-cumpărări și dispoziția primarului de restituire a imobilului. Aceste aspecte vizează în realitate aplicarea și interpretarea legii.

Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională *„se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”*, aplicarea și interpretarea unei legi constituind în exclusivitate atribuție ale instanțelor judecătorești, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Ion Marinescu în Dosarul nr. 12.947/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 9

din 15 ianuarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (3)
din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic
și administrarea fondului forestier național și ale art. 97 alin. 3
din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național și ale art. 97 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, excepție invocată de Octavian Gheorghe Micu în Dosarul nr. 1.463/257/2006 (număr în format vechi 2.798/2006) al Judecătoriei Mediaș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că Direcția Silvică Sibiu a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.463/257/2006 (număr în format vechi 2.798/2006), **Judecătoria Mediaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național și art. 97 alin. (3) din Legea nr. 26/1996 —**

Codul silvic, excepție invocată de Octavian Gheorghe Micu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât consacră o dublă reglementare a aceleiași infracțiuni. Autorul excepției arată că, în cauză, prin Rezoluția din 21 septembrie 2005 s-a dispus scoaterea sa de sub urmărire penală pentru faptele prevăzute de art. 97 alin. 3 și art. 98 alin. 3 din Legea nr. 26/1996, iar ulterior procurorul a dispus trimiterea sa în judecată prin rechizitoriu, dând o altă încadrare juridică faptei, respectiv art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998. În opinia sa, a fost creată astfel situația ca pentru aceleași fapte să se demareze două proceduri care au condus la trimiterea în judecată pentru aceeași faptă pentru care anterior s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, lucru care nu ar fi fost posibil fără existența dublei incriminări ce se regăsește atât într-o lege organică, cât și într-o ordonanță de Guvern.

Judecătoria Mediaș arată că „excepția nu se încadrează în cazurile de inadmisibilitate prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992, fiind, deci, admisibilă”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 26 februarie 2003, cu modificările ulterioare, și art. 97 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 8 mai 1996, cu modificările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998: „Când valoarea arborilor, puieților sau lăstarilor tăiați, distruși ori scoși din rădăcină este de peste 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.”;

— Art. 97 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic: „Când fapta a avut ca urmare o pagubă în valoare de peste 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale față de art. 11 și art. 20 din Legea fundamentală, privind dreptul național și dreptul intern, respectiv tratatele internaționale privind drepturile omului, cu raportare la art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național și ale art. 97 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, excepție invocată de Octavian Gheorghe Micu în Dosarul nr. 1.463/257/2006 (număr în format vechi 2.798/2006) al Judecătorei Mediaș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 12

din 15 ianuarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Ion Tiucă — procuror
Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 185 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială Fotbal Club „Oțelul” — S.A. din Galați

în Dosarul nr. 3.358/44/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.358/44/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 185 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială Fotbal Club „Oțelul” — S.A. din Galați într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect soluționarea recursului introdus împotriva sentinței prin care Curtea de Apel Galați a admis cererea de suspendare a executării unei decizii emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat limitează accesul liber la justiție, adăugând o condiție suplimentară de admisibilitate a cererii de suspendare a executării unui act administrativ fiscal, și anume depunerea unei garanții la nivelul sumei contestate, „condiție care are semnificația drastică a unui veritabil fine de neprimire”. Precizează că „îngrădirea este cu atât mai evidentă cu cât efectele nedepunerii garanției la nivelul sumei contestate nu sunt subsecvente unui act de judecată exercitat de instanță”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că depunerea unei garanții la nivelul sumei contestate nu încalcă dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, nefiind încălcate prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului consideră că instituirea obligației cuprinse în dispozițiile art. 185 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 are ca scop evitarea exercitării cu rea-credință a dreptului de a solicita suspendarea executării actului administrativ fiscal, astfel că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și a motivării scrise formulate de autorul excepției, prevederile art. 185 alin. (2) din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 158/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 165/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 23 mai 2006, prevederi având următoarea redactare:

— Art. 185 alin. (2): „(2) *Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, cu condiția depunerii unei garanții la nivelul sumei contestate.*”

La data ridicării excepției de neconstituționalitate (7 iunie 2007), prevederile art. 185 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aveau însă un alt conținut decât cel avut în vedere de autorul excepției, fiind modificate prin art. I pct. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 35/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 7 august 2006.

După republicarea Codului de procedură fiscală în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, textele au căpătat o nouă numerotare, iar în prezent prevederile criticate de autorul excepției se găsesc, într-o formă modificată, în cuprinsul art. 215.

Așadar, Curtea va examina constituționalitatea dispozițiilor art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, care au următoarea redactare:

— Art. 215 alin. (2): „(2) *Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții constituționale: art. 21 care garantează accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 126 alin. (6) referitor la garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice.

De asemenea, autorul excepției își raportează critica și la dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, și la prevederile art. 2 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care instituie în sarcina statelor-părți obligația de a garanta dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în noua redactare a textului de lege, nu poate reține critica formulată de autorul excepției, referitoare la restricționarea accesului liber la justiție ca urmare a valorii exagerate a cauțiunii ce trebuia depusă pentru suspendarea executării actului administrativ fiscal. Prin modificarea legislativă, pe care autorul excepției nu a avut-o în vedere la data ridicării excepției, legiuitorul a înlăturat din textul de lege, în varianta criticată, acea condiție privitoare la depunerea unei cauțiuni egale cu suma contestată, stabilind că instanța poate dispune suspendarea executării actului administrativ fiscal dacă petentul depune o cauțiune a cărei valoare a fost diminuată în mod substanțial, instanța urmând să o fixeze astfel încât să nu depășească 20% din cuantumul sumei contestate. Prin urmare, în prezent, prevederile art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială Fotbal Club „Oțelul” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.358/44/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 13

din 15 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Neculai N. Matei în Dosarul nr. 1.326/110/6.518/2006 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza, fiind în stare de judecată, autorul excepției solicită admiterea acesteia, susținând aceleași motive de neconstituționalitate pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind inadmisibilă, întrucât criticile vizează aspecte privind interpretarea și aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.326/110/6.518/2006, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Neculai N. Matei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că „textul criticat nu este lămurit și explicit, permițând ca orice cetățean să invoce orice susținere fără acte juridice concludente, fără ca acestea să poată fi verificate în vreun fel, ca în final, prin aceste probe nedefinite, să se obțină o proprietate atestată, deși de foarte multe ori aceștia au calitatea de detentori precari. Astfel, într-o abordare strictă a acestui text, cetățenii nu mai sunt egali în fața legii și a

autorităților publice, fără privilegii, fără discriminări. O asemenea abordare pe un text de lege impropriu, nedefinit creează fără dubiu inegalități, privilegii și discriminări, dovedind astfel că unele persoane pot fi mai presus de lege”. De asemenea, mai susține că „acceptarea unei moșteniri este de multe ori falsă, a creat și creează numeroase erori judiciare și în același timp a afectat și afectează dreptul de proprietate privată, precum și valorile esențiale ale omului menționate în Declarația Universală a Drepturilor Omului.”

Tribunalul Bacău — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că, din examinarea susținerilor autorului excepției, rezultă că excepția privește doar alin. (1) al art. 13 din Legea nr. 18/1991. Cu privire la criticile de neconstituționalitate consideră că acestea se referă la o omisiune de reglementare. Pentru aceste motive consideră excepția ca inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 13 din Legea nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd următoarele: „(1) *Calitatea de moștenitor se stabilește pe baza certificatului de moștenitor sau a hotărârii*

judecătorești definitive ori, în lipsa acestora, prin orice probe din care rezultă acceptarea moștenirii.

(2) Moștenitorii care nu-și pot dovedi această calitate, întrucât terenurile nu s-au găsit în circuitul civil, sunt socotiți repuși de drept în termenul de acceptare cu privire la cota ce li se cuvine din terenurile ce au aparținut autorului lor. Ei sunt considerați că au acceptat moștenirea prin cererea pe care o fac comisiei.

(3) Titlul de proprietate se emite cu privire la suprafața de teren determinată pe numele tuturor moștenitorilor, urmând ca ei să procedeze potrivit dreptului comun.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate contravin următoarelor dispoziții constituționale: art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și

echilibrului puterilor în stat, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea proprietății private. De asemenea, este invocată încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că susținerile autorului excepției vizează, în realitate, lipsa de claritate a textului de lege criticat. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, aplicarea și interpretarea unei legi constituind în exclusivitate atribute ale instanțelor judecătorești, care la soluționarea litigiului se vor pronunța în baza unor probe legale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Neculai N. Matei în Dosarul nr. 1.326/110/6.518/2006 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 16

din 15 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasilică Ilașcu în Dosarul nr. 3.778/39/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și asistat de apărătorul ales, cu delegație la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales al autorului excepției pune concluzii de admitere a acesteia, sens în care depune și note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Prin Încheierea din 16 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.778/39/2006, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasilică Ilașcu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui apel în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin.(1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin.(1) — (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin.(1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece creează pentru inculpat un regim discriminator în fața legii în raport cu celelalte părți, fiind privat de contradictorialitatea procesului și de dreptul de administrare a probelor în fața instanței în mod nemijlocit.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, referitoare la procedura de urmat în situația în care ascultarea unui martor nu mai este posibilă, nu contravin prevederilor constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, a accesului liber la justiție și nici celor referitoare la dreptul la apărare.

Potrivit art. 30 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi, acestea aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice.

De asemenea, art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală nu este de natură să îngreuească dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime și nu conține vreo normă contrară dreptului părților la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasiliță Ilașcu în Dosarul nr. 3.778/39/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 20
din 15 ianuarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 704 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

abatere gravă de la Constituție, constând în caracterul permisiv și general al prevederilor criticate, datorat construcției imperfecte sau incomplete a acestora.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul autorului excepției. Acesta susține admiterea excepției de neconstituționalitate, pentru aceleași motive formulate în fața instanței și depuse la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul excepției urmărește, în realitate, completarea legii, precum și explicații specifice operațiunilor de interpretare și aplicare a acesteia, ceea ce excedează însă competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 264/91/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată de Primăria Municipiului Adjud într-o cerere având ca obiect soluționarea unei excepții de nelegalitate a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 52 alin. (2) și ale art. 11, invocate, deoarece, derogând de la prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 — lege organică —, acesta prevede aplicarea procedurii somației de plată pentru judecarea litigiilor ce derivă din nerespectarea obligațiilor asumate printr-un contract administrativ, cum este contractul de execuție de lucrări publice. În opinia sa, o astfel de cauză ar trebui să aparțină competenței materiale de judecată a instanței de contencios administrativ, prevederile legale criticate intrând astfel în conflict și cu art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal opinează în sensul netemeinicii criticilor de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile de lege criticate nu se opun liberului acces la justiție al persoanelor, procedura somației de plată fiind una de excepție pentru cazuri special și limitativ prevăzute în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 5/2001. De altfel, excepția de față nu pune în discuție neconstituționalitatea unui text de lege, ci, mai degrabă, oportunitatea de a urma sau nu o anumită procedură jurisdicțională.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu aduc atingere prevederilor art. 52 din Constituție. În ceea ce privește invocarea art. 11 din Legea fundamentală, apreciază că, sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât, pe de o parte, norma constituțională invocată nu are incidență asupra conținutului dispozițiilor legale criticate, iar, pe de altă parte, autorul excepției nu motivează în niciun fel această pretinsă contradicție, ceea ce contravine art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt în deplină concordanță cu dispozițiile art. 52 alin. (2) și ale art. 126 alin. (2) din Constituție. Apreciază, de asemenea, că art. 11 din Legea fundamentală, invocat, nu are incidență în cauză și că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează o problemă de aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 12 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004. Textul legal criticat are următorul conținut: „(1) *Cererile privind somația de plată se depun la instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege menționat încalcă prevederile art. 52 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora condițiile și limitele exercitării dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică se stabilesc prin lege organică, precum și ale art. 11 din aceasta, referitoare la raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată au mai fost examinate sub aspectul conformității lor cu normele Legii fundamentale.

Astfel, Curtea s-a pronunțat în numeroase rânduri în sensul constituționalității textului de lege criticat, atât cu prilejul examinării Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 în ansamblul ei, exemplu fiind Decizia nr. 659 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 7 noiembrie 2006, cât și cu ocazia sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din acest act normativ, excepție soluționată prin Decizia nr. 391 din 9 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 31 mai 2006.

Pentru argumentele reținute în deciziile amintite și care își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

De altfel, Curtea observă că autorul excepției formulează critici prin care urmărește modificarea sau completarea actului normativ atacat, ceea ce nu poate fi primit de Curte, în condițiile în care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Primăria Municipiului Adjud în Dosarul nr. 264/91/2007 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 63 din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Stejarul Nou” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 0160/99/2005 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 0160/99/2005, **Curtea de Apel Iași — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Stejarul Nou” — S.R.L. din Iași cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței nr. 392/S din 12 decembrie 2006 pronunțate de Tribunalul Iași — Judecător-sindic într-o cauză comercială având ca obiect falimentul.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 și 44, „deoarece atragerea răspunderii personale se poate face numai la cererea

administratorului judiciar sau a lichidatorului, fără ca acest drept să aparțină tuturor creditorilor falitului”.

Curtea de Apel Iași — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele :

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu următorul conținut: „*La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:*

a) *au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;*

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale

ale art. 21 privind liberul acces la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, deoarece critica se referă la omisiunea reglementării ipotezei în care creditorii „să se adreseze judecătorului-sindic pentru atragerea răspunderii membrilor organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și a oricăror alte persoane care au cauzat starea de insolvență a persoanei juridice”.

Or, controlul de constituționalitate nu poate privi omisiuni de reglementare, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Stejarul Nou” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 0160/99/2005 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 65
din 31 ianuarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Net Soft Systems” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 25.841/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde avocatul Maria Dogaru pentru partea Societatea Comercială „Konstanza Construct” — S.R.L. din Comuna Domnești — Ilfov. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Avocatul solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care depune concluzii scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 25.841/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Net Soft Systems” — S.R.L. din Cluj-Napoca cu ocazia soluționării recursului declarat de Societatea Comercială „Konstanza Construct” — S.R.L. din Comuna Domnești, județul Ilfov, împotriva Sentinței comerciale nr. 3.041 din 9 noiembrie 2006, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VII-a comercială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) și ale art. 53 alin. (1), deoarece „determină soluționarea cu întârziere a cauzei în ansamblul ei și, totodată, restrânge exercițiul drepturilor”. Astfel, „partea nemulțumită va putea ataca întotdeauna hotărârea pronunțată, indiferent dacă este sau nu temeinică și legală”.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Modificarea sau casarea unor hotărâri se*

poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate: (...)

9. când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 304 din Codul de procedură civilă reglementează expres și limitativ motivele de recurs, pct. 9 al acestui articol vizând situația în care instanța de judecată pronunță o hotărâre lipsită de temei legal ori dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii.

Aceste dispoziții constituie norme de procedură ce au fost adoptate de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

Soluția legislativă adoptată de legiuitor nu relevă niciun fine de neconstituționalitate, reglementarea criticată constituind tocmai temeiul de drept al controlului judiciar exercitat pe calea recursului, fără a se încălca prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Astfel s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 909 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 21 noiembrie 2007 asupra constituționalității art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Net Soft Systems” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 25.841/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 159969